

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. ZATURDAG den 6den OCTOBER, 1821. N. 40.

Gedrukt en Zaturdag's morgen uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

PUBLICATIE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Overwegende dat, ofschoon het rÿk der Nederlanden zich in volle vrede en vriendschap met de onderscheidene Mogendheden bevindt, het nogtans niet ongeraden maar zelfs zeer raadzaam is maatregelen te nemen en geschikte bepalingen te maken om, in geval van nood de rust en goede orde met den vereischten spoed te kunnen handhaven en alle onverhoopte geweldadigde ondernemingen bÿ tÿds te kunnen te keer gaan; waartoe noodig is dat elk gewapend corps bekend zÿ met deszelfs loop of vergader-plaats en ook met het sein van allarm of van te wapen roeping.

Is goedgevonden en verstaan:

Dat het sein van allarm of algemeene oproeping van de onderscheidene gewapende corpsen op dit Eiland zal zÿn te weten:

Bÿ dag vier kanon schoten van het Fort Amsterdam: als twee van den oost-en twee van den west kant, twee kanon schoten van het Fort Nassau en van het Fort Beekenburg ook twee kanon schoten, met de Nederlandsche vlag, het onderste boven of omgekeerd, op de voormelde Forten aan den vlagge stok en op elk der sein posten aan de steng opgeheschen.

En bÿ nacht: even veel schoten van de gemelde Forten Amsterdam, Nassau, en Beekenburg, en aan de vlagge stokken op dezelve en aan de stengen der sein posten elk twee verlichte lantaarns boven eikander hangende.

Wanneer men in tÿden van dringend gevaar zal noodig oordeelen de ingezetenen die, uit hoofde der bepalingen van het reglement voor de schutterÿ onder dezelve niet sorteren, op te roepen om wapenen tot verdediging van het land hunner inwoning te dragen, zal het volgende sein van oproeping worden gedaan namelÿk bÿ dag: de vlag in sjouw van het Fort Amsterdam, het Fort Nassau en van elk der sein posten en bÿ nacht twee verlichte lantaarns op ieder Fort en sein post aan den vlagge stok of de steng hangende, op welk sein alle, de in deze afdeeling bedoelde ingezeten terstond binnen het Fort Amsterdam zullen moeten verschÿnen, om aldaar te worden geincorporeerd.

Zoodra het sein van allarm zal zÿn gedaan zullen alle veerponten; zoo mede alle private ponten, kanos of booten die aan de overzÿde der haven liggen, voor het Fort Amsterdam moeten worden gebragt, en zullen de respective pontlieden, namelÿk zÿ die tot dezelve ponten behooren, daarbÿ blÿven om den vereischten dienst te bewÿzen, op pœne van naar bevind van zaken en der omstandigheden te worden gestraft.

De plaatselÿke kommandant zal zorgen dat van die ponten welke voor het Fort Amsterdam worden gebragt een toereikend getal in dienst gesteld worde tot het afhalen van de genen die aan de overzÿde woonachtig zÿn en op hunne posten moeten verschÿnen, terwÿl naderhand naar vereisch der tÿdomstandigbeden, de noodige orders zullen worden gesteld opzigtelÿk de ponten welke ten dienste der ingezetenen zullen behooren op de haven te blÿven varen.

Gedaan op Curaçao den 3den October 1821, het achtste jaar van Z. M regering.

(w. g) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Pietermaai, Scharlo, en aan de Overzÿde dezer Haven, dato ut-supra.

(w. g) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

October 5, 1821.

THE SCHOONER
CORNELIA

Being Chartered to proceed on or about the 10th instant for the City of Santo Domingo, an opportunity will thereby be afforded for shipping any Freight from thence to this port. Please apply to the Captain on board.

October 5, 1821.

FOR BOSTON,
THE AMERICAN SCHOONER
OSTRICH,
P. HOLMES, Master.

Will sail in the course of fourteen days. For Freight or Charter apply to

SAMUEL LYON.

The Public are cautioned not to Credit the Crew of the above vessel, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Consignee.

WAARSCHUWING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhorige Eilanden ontwaar wordende, dat niettegenstaande de Publicatie dd. 17den September 1816 de Eigenaars of bewoonders der huizen en Erven in de Willemstad, Otrabanda, Pietermaay en Scharloo, nalatig blyven hunne straaten en gooten schoon te houden, het welke by gemelde Publicatie geordonneert is op een boete van 20 Pezos van achten; brengt hiermede ter kennis van elk en een iegelyk die zulks aangaat, dat de schouwing by hem Raad Fiscaal in persoon of van zynentwegen ingevolge gemelde Publicatie ter gezette tyden door de straten en wegen voortaan zal gehouden worden, en de boeten zonder oogluiking of aanzien van personen ingevordert, waarna een ieder zich hebbe te rigten.

De Raad Fiscaal voornoemd,

I J. ELSEVIER.

Fiskalaat den 3den October 1821.

OPROEPING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden als hiertoe spetiaal by Z. E. den Schout by Nacht Gouverneur, gelast, roept by of krachtens dezes op, alle vreemdelingen dewelken zich op dit Eiland zyn bevindende, om op Maandag die zyn zal den 8sten October aanstaande en de volgende dagen der gemelde week en dus uiterlyk voor of met den 15den dezer te compareeren ter Fiscalaat, ten einde op zoodanige vregen te antwoorden als hun zullen worden voorgehouden; zullende hiertoe aldaar gevaceerd worden van des voordenmiddags 9 tot 2 uren.

Actum Fiscalaat den 4den October 1821.

I. J ELSEVIER.

LLAMAMIENTO.

EL Consejero Fiscal de esta Isla y sus Dependencias á este fin especialmente mandado por S. E. el Contra Almirante y Gobernador, llame por esta á todos los Estrangeros que pueden hallarse en esta Isla, que se presenten al despacho del Fiscalato el dia Lunes, siendo el ocho de Octubre, y los dias successivos de aquella semana, ó asi antes ó por ultimo el 15 del dicho mes, al fin de contestar á tales preguntas que entonces les seran hechos, siendo las horas fixádas para el intento de las 9 hasta las 2 del dia.

(Firmado) I. J. ELSEVIER.

Fiscalato 4 de Octubre de 1821.

Traducido por mi, M. RICARDO, Int. del Gov.

---

28 de Septiembre 1821.

EN el Almacen de Don A. HELLMUNDT se hallan de Venta KALENDARIOS Españoles para el año 1822, arreglado al meridiano de Caracas.

Den 5den October 1821.

DE ondergeteekende onlangs zyn Pakhuis geopend hebbende aan de Waterkant, op de Otrabanda, neemt de vryheid zyne vrienden en het publiek in het algemeen te informeren, dat hy de volgende artikelen te koop heeft, allen op de gematigdste pryzen voor kontanten:—

Een aantal weluitgezocht Glaswerk.
Gesneden Glaswaren met versierselen.
Eene verscheidenheid van elegante Lampen en Lamp Olie van de beste soorten.
Scheeps Lantaarns.
Koperen Duimen en Yzeren Grendels voor Deuren en Vensters.
Eene wel uitgezochte menigte van Tinnen en Japansche goederen.
Eene verscheidenheid van Kinder Speelgoed.
Zwarte en Witte Zyden Kousen voor Heeren.
Schoenen en Witte Zyden Kousen voor Dames.
Fyne Fransche Krip, van Rozen, Gele, Zwarte, Witte en Blaauwe kleuren.
Stroo Heeden voor Dames, van den besten smaak.
Eene groote verscheidenheid van Zyden Linten, welgesorteerd, en Garnituren.
Elegante Kleederen voor het Bal, van de beste smaak.
Versche Pomade en Huile Antique.
Likeur Kistjes met Vergulde Flesjes en Glazen
Post Papier, Schachten, en zeer Zwarte Schryf Inkt.
Thee van de beste soort, en Brood Suiker.
Witte Suiker in Vaten.
Vaten Haring.
Ditto Haver.
Ditto Superfyn Meel.
Ditto Koorn Meel.
Koorn in Zakken.—Hammen.
Pynboomen Planken.
Witte Verwe in vaatjes, en Verf Olie.
Eene menigte van Kabels.

GOEDE BOURDEAUX WYN IN VAATJES, &c. &c. &c.

JOSEPH MÖLLER.

October 5, 1821.

THE Subscriber having lately opened a Store on the Waterside in Otrabanda, begs to inform his Friends and the Public in general, that he has for sale the following articles, all at the most moderate prices for cash:—

A large assortment of Glassware.
Ornamental Cut and Plain Shades.
A variety of Elegant Lamps—and Lamp Oil of the best quality.
Ship Lanterns.
Brass Hinges, and Iron Bolts for Doors and Windows.
A good assortment of Tin and Jappaned wares.
A variety of Childrens' Toys.
Gentlemens' Black and White Silk Stockings
Ladies' Shoes and White Silk Stockings.
Fine French Crape, Rose, Yellow, Black, White and Blue colours.
Ladies' Fancy Straw Bonnets.
A great variety of Silk Ribbons, assorted, and Garnitures.
Elegant Fancy Ball Robes.
Fresh Pomatum, and Huile Antique.
Liquor Cases with Gilt Bottles and Glasses.
Post Paper, Quills, and Black Writing Ink.
Gunpowder Imperial Tea, and Loaf Sugar.
White Sugar in barrels.
Barrels Herrings.
Ditto Oats.
Ditto Superfine Flour.
Ditto Corn Meal.
Corn in bags.—Hams.
Pitchpine Boards.
White Paint in kegs, and Paint Oil.
A quantity of Cables.

GOOD BOURDEAUX WINE IN CASKS, &c. &c. &c.

JOSEPH MÖLLER.

Den 21sten Sept. 1821.

DE ondergeteekenden, in qualiteit als Testamentaire Executeuren over den Boedel en Nalatenschap van wylen Mejuffrouw Abigail Penso, weduwe Raphel Pinedo, zullen op Maandag den 8sten van aanstaande maand October, by Publieke Opveiling Verkooping, den volgende, te weten:—Een Plantagie genaamd Zeelandia, met de daarop staande Gebouwen, zynde een extra fraai Huis, Gaandery Regenbak, Magazyn, en drie Afdakken, gelegen alhier in het Oost Divisie, 3de District;—als mede een party Ladiensche Slaven, Goud en Zilver werken, en Huisraad, &c.

B. A. CORREA, qq.
MANUEL PENSO, qq.

Den 1sten October 1821.

TOT betaling van het Tonnen of Lastgeld aan het Fonds der afgekeurde Johannissen, worden de belanghebbenden by deze opgeroepen om met hunne Zeebrieven voorzien ingevolge Publicatie van Zyne Excellentie den Gouverneur en Edelen Achtbaren Raad van Politie in dato 25sten September 1818, aan het kantoor van voornoemd Fonds gezegde belasting te komen voldoen, en daarvoor de vereischte bewyzen te ontvangen.

Uit naam van Directeuren van het Fonds voornoemd,

FERGUSON, Boekhouder.

Den 5den October 1821.

DE Leden van het *Departement Curaçao*, der *Maatschappy tot Nut van het Algemeen*, worden verwittigd dat de Ordinaire Vergadering van het voornoemd Departement, over de Maand October den elfden dezer in *Dixon's Hotel*, 's avonds om half zeven uren zal gehouden worden.

De Secretaris van het Departement,

H. R. HAYUNGA.

BEKENDMAKING.

DE Auditeur by den Krygsraad van het Korps Schuttery dezes Eilands, maakt aan de Ingezetenen bekend, dat de ordinaire zittingen van den Krygsraad op de eerste en derde Maandag van elken maand, om twee uren P. M. op het Gouvernements Huis zullen gehouden worden, en zy des op die dagen in hunne belangens, voor zoo verre die ter competentie van den Krygsraad behoren zullen worden gehoord.

Vigore Commissiones,

H. R. HAYUNGA, Auditeur.

Fort Amsterdam op Curaçao den 25sten September 1821.

Fiscaal's Kantoor, den 5den October 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 20, en
De Ronde Broden 21 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

September 21, 1821.

DE ondergeteekende van voornemens zynde dit Eiland te verlaten, versoekt dus alle personen welke enige eischen tegen hem mogten hebben, om hunne rekeningen in te zenden, ten einde dezelve spoedig te regelen.

J. BRESCHARD.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

29	bark Experiment, Colombe,	Porto Rico
	OCTOBER.	
1	brik Rebecca, Ann, Bicker,	New York
	golet Ostrich, Holmes,	Boston
	— Harmony, Hall, Penso,	Spaansche kust
2	— Venus, Arends,	Aruba
	— Lamazon, Rosendah,	Aruba
3	— L'Esperansa, Van Starkenburgh,	Aruba
4	bark Fanny, Lizagusa,	Spaansche kust
	golet Nueva, Rosa, Echeverre,	P. Cabello
5	— Falucca, San Juan, Fraginal,	dito

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

28	golet Macdonnough, Auger,	New York
29	— Jacobs, Crasho,	Spaansche kust
	OCTOBER.	
1	— Vestal, Ireland,	New York
	bark Fanny, Lizagusa,	Spaansche kust
2	golet Alexandria, Coolman,	Aruba
	brik Abeona, Folget,	New York
3	golet Maria, Domingo,	Aruba
	brik Hope, Mann,	Boston
4	golet Anna Catharina, La Roche,	P. Cabello
5	bark Fanny, Lizagusa,	St. Thomas

De schoener Rosa, in dienst van het Spaansche Gouvernement, kwam op Donderdag morgen van Puerto Cabello alhier aan, hebbende aan boord generaal Morales, de tweede in bevel van de Spaansche krygsmagt en Venezuela.—Uit het geen wy in staat waren wegens het bezoek van den generaal alhier, te vernemen, schynt het, dat hy hier gekomen is, om onder de Spaansche vlugtelingen, eene som gelds ten bedrage van 50,000 patientjes te ligten, met welke som hy van voornemen is naar Puerto Cabello terug te keren, en aldaar eene expeditie tegen Valencia uitterusten en om zich van daar naar Caracas te begeven; welke laatste plaats gelyk wy vernomen hebben, hy hoop heeft tegens de maand van December aanstaande, aan het Spaansche gouvernement terug te bezorgen.—Zoodanig is de som en het doel, voor zoo verre wy vernomen hebben, van het oogmerk van den komst van generaal Morales alhier.

De schoener Toevallig (en niet de Twee Vrienden, gelyk wy in onze laatste gemeld hebben door den Spaanschen kaper Famoso Indiana genomen te zyn) is te Puerto Cabello aangekomen. De gezaghebbenden aldaar hebben dezelve terstond in regten betrokken, en zoo wy over de in oefening zynde stelregel te Puerto Cabello onszeer bekend, onzen oordeel mogen vellen, hebben wy vele reden te geloven dat de Toevallig verbeurd verklaard zal worden. Wy zullen den uitslag binnen de twee dagen weten.

De Gazette van Maracaybo van den 15den September behelst een officieel berigt van eenen wapenstilstand gesloten tusschen La Serna en San Martin op den 11den July, voor den tyd van 12 dagen, en ingevolge hiervan, kwam het Chiliaansche eskader met 2000 man troepen aan boord, Callao binnen op den volgenden morgen. Het Spaansche leger was zeer wel gewapend; deze maatregel, en deszelfs verschyning veroorzaakte ernstige onlusten in de hoofdstad.

Uittreksel eens briefs gedagteekend Rosario de Cucuta, den 7den Augustus 1821.

"Het kongres is dag en nacht bezig om het welzyn van het volk van Columbia te verzekeren. Men heeft een voorstel gedaan om een fonds optergten ter instandbrenging van eene aanzienlyke zeemagt. De krygsmagten van onze vyanden zullen zich weldra tot de zee alleen bepalen.

"Het leger ten zuiden is grootelyks vermeerderd; en dat van Guayaquil, onder het bevel van brigadier generaal Sucre, werkt op Quito."

De volgenden zyn uittreksels van de Amerikaansche nieuwspapieren sedert onze laatste ontvangen.

Onder de onderwerpen betrekkelyk de zaken van Spaansch Amerika, vinden wy het volgende uittreksel eens briefs in de Engelsche nieuwspapieren, gedagteekend Madrid, 20sten Juny:

"M. Zea kwam op den 19den aan. Men zegt dat hy belast is met eene in allen deelen vreedzame onderhandeling, welke reeds door de andere afgezanten van generaal Bolivar in overweging is genomen. De vorderingen van de Amerikanen van Venezuela mishagen niemand. Men is byna overeengekomen dat een nieuwe systema behoorde aangenomen te worden. De kolonien en het moederland zouden er beide by winnen. M. Zea, die men in 1814 als een Fransch gezinde gebannen heeft, is naar Amerika zyne geboorteplaats vertrokken, en heeft zich by Bolivar gevoegd. Hy is nu te Madrid als een handelaar, en heeft geene reden van te klagen wegens zyne behandeling aldaar.

Porto Rico.—Het blykt uit een brief, aan de Philadelphia Gazette, gedagteekend St. John's Porto Rico, den 2den dezer, dat er eene gevaarlyke zamenzweering onder de slaven ontdekt is den 24sten ll., een dag voor deszelfs uitvoering op die plaats. Hunne plannen zyn zeer listig beraamd, de meeste geheimhouding is er waargenomen, en alle mogelyke voorbereiding gemaakt voor eenen grooten opstand op den 25sten. De zamenzweering voor zoo verre dat dezelve ontdekt was, strekt zich uit door verscheidene van de aanzienlykste distrikten, maar men gelooft dat dezelve algemeener was. Velen der opperhoofden zyn gevangen genomen, en hun teregtstelling zal binnen kort plaats hebben. Uit de genomene maatregels door den gouverneur, die een zeer waakzaam en uitnemend officier is, om de overige belhamers uit te vinden, en om de algemeene gerustheid te verzekeren, heeft men niets verder te vreezen. De markten zyn zeer slecht.

De Spaansche Cortes hebben besloten de havens van St. Domingo te openen voor den uitvoer van voorbrengsels van dat land, vry van geregtigheid.

Een brief van Jamaika van den 1sten Augustus meldt: wy hebben eene langwylige droogte uitgestaan, en gevolglyk zyn wy half verbrandt; het land ziet geheel dor uit; gemeenlyk volgen er ziekten op zoodanig een weder; 's lands voorbrengsels zyn schaars te bekomen, en eenige personen zelfs gaan zoo ver te zeggen, dat indien het niet voor September regent, dat onze havens geopend moeten worden.

Ontzagchelyke Hitte.—Op den 15den Augustus stond de thermometer te Providence voor eenige tyd in de schaduwe op 102 en rees op 132 in de zon. Te Boston, op denzelfden dag was de thermometer 97 in de schaduwe, en in Saratoga was het 94. Men zegt dat op alle deze plaatsen zeer gezond is.

De Engelsche nieuwspapieren bevatten een wydloopig verhaal der plegtigheden welke plaats hadden ter gelegenheid de krooning des konings op den 19den July ll.; dezelve voegen er nog by deze aanmerking: de pracht, de rykdom, de glans en weelde welke er uit blonken, overtreffed alle heerlykheid en luister welke ooit een Oostersch vorst aan den dag legde, en alles wat de dichtkunde of geschiedenis van vorige eeuwen ons melden. De toevloed van menschen was onbeschryfelyk, en de vermakelykheden van dien dag werden voortgezet gedurende den ganschen volgenden nacht. De optogt in de abdy van Westmunster aangekomen zynde, werd de koning aldaar met gejuich en plegtigheid ontvangen; de aartsbisschop na eene godsdienstige redevoering gedaan te hebben, werd na het afleggen van den eed Z. M. den kroon op het hoofd gezet, hierop werd er op de trompetten geblazen en het geschut gelost.

Na dat de ceremonien der kroning geëindigd waren, begaf zich Z. M. en gevolg in de zaal alwaar de maaltyd gehouden werd; Z. M. ging op den troon zitten, dragende denzelfden kroon en gewaad, houdende zyn schepter in zyne regter en de kloot in zyne linkerhand; het eerste geregt werd opgediend bestaande uit 24 gouden bokalen en schotels, en de plegtigheden uit de oude riddertyden ontleend werden in acht genomen, als vooreerst kwamen de kommandeurs der onderscheidene ridder orden op fraaye paarden prachtig uitgedorst de zaal binnen, vergezeld van heralten, schildknapen en pages.

Na het eerste gerecht afgenomen was, verscheen op het geluid der trompetten de kampvechter in de beneden zaal, zyne vederbos, zyn blinkend stalen harnas en zyne tred kondigden reeds zyne meening aan; twee schildknapen droegen zyne lans en schild, en na dat de trompetten nog drie malen geklonken hadden, deed hy zyne eerste uitdaging.

"Dat de gene wie het ook zyn moge zal ontkennen dat George de IV onze koning de wettige opvolger des ryks is, hy zyn kampvechter deze beschouwt als een leugenspreker en hem uitdaagt op elken bepaalden dag tot een tweestryd ten einde met gevaar van zyn leven de regten zyns souvereins te verdedigen."

Hierop wierp hy zyne handschoen op de grond, doch er volgde slechts een luid gejuich van leve de koning! dezelfde uitdaging geschiede ook midden in de zaal en aan den voet van den troon; Z. M. over de ridderschtige houding van den kampvechter voldaan zynde, nam den gouden beker en dronk den dapperen stryder toe.

De koningin begaf zich in statie naar de Westminster abdy om de krooning by te wonen, doch konde geene toegang verkrygen, wordende haar den ingang geweigerd. Hare majesteit schreef vervolgens aan den koning om ook gekroond te mogen worden, doch dit is haar ook geweigerd geworden.

BONAPARTE'S BEGRAFENIS.

Uittreksel van een' brief uit St. Helena, gedagteekend den 15den Mei.

"Bonaparte werd begraven den 9den in Sane Vallei, een plekje dat uitgekozen was door hem zelve, met alle militaire eerbewyzen welke aan een generaal van den eersten rang bewezen kunnen worden. Het volgende is de order van Napoleon's begrafenis optogt:—

Napoleon Bertrant, zoon van den maarschalk.		De Priesters, in plegtgewaad.
Dr. Arnott, van het 20ste regt.		Bonaparte's Doctor.
	HET LYK	
Grenadiers.	Voortgetrokken in een Wagen met vier paarden	Grenadiers.

Vier en twintig Grenadiers—12 aan elke zyde, om het lyk van eenen steilen berg te dragen, waar de wagen niet konde overgaan.

Graaf Montholon.	Bonaparte's paard geleid door twee knechten.	Maarschalk Bertrand.
Dienstboden.	Madame Bertrand en dochter, in een open rytuig.	Dienstboden.
	Dienstboden.	
	Zee Officieren.	
	Staf Officieren.	
	Leden van den Raad.	
Generaal Coffin.		Markies de Monchenu.
De Admiraal.		De Gouverneur.
Dienstboden.	Mevrouw Lowe en dochter, in een open rytuig.	Dienstboden.
	Dienstboden.	
	Dragonders.	
	St. Helena Vrywilligers.	
	St. Helena Regiment.	
	St. Helena Artillery.	
	Koninglyke Mariniers.	
	Twintigste Regiment.	
	Koninglyke Artillery.	

"De 66ste en 20ste regimenten, de artillery, vrywilligers, en mariniers, totaal 3,000 mannen, waren gestationeerd op de omliggende bergen omtrent half weg gaans; en toen het lyk in het graf werd gezet, werden drie herhalingen van 33 ponders artillery gevuurd. De minuut schoten van de Vigo werden gehoord in den tusschen tyd van de musketschoten. Het graf was 14 voeten diep, zeer wyd naar den top, maar het benedenste gedeelte was gemetseld om de kist te ontvangen. Een groote steen bedekte de geheele kamer. De overige ruimte was opgevuld met vast metselwerk, hetwelke met yzer beslagen was. Dus zyn er alle voorzorgen genomen om te beletten dat het ligchaam weg gevoerd worde, hetwelk zoo men gelooft zoo wel den wil is van de Fransche kommissarissen als van die van het gouvernement van het eiland. Dit plekje was vooraf ingewyd door zynen priester. Het ligchaam van Bonaparte is in drie kisten ingesloten, van mahony hout, tin en eiken hout. De buitenste kist heeft gladde zyden, en zwart ebbenhouten randen, benevens zilveren hoofdschroeven boven het dekzel uitsteekende. Zyn hart, hetwelke Bertrant en Montholon zoo vurig begeerden om met zich naar Europa te voeren, is weder in de kist gelegd geworden, maar het blyft in een zilveren vaas met liquor opgevuld. Zyn chirurgyn begeerde ook om de maag te bewaren, doch dezelve werd ook in een silveren vaas in de kist gelegd.

"Daar elke ding hetwelk op zulk een groot man betrekking heeft van het uiterste gewigt moet zyn, zal ik zeggen, dat toen ik zyn begrafenis bygewoond had, zyn knecht Marchand my zyne rok toonde, eene die meer versleten was als ik er ooit een gezien had. Oude rokken, hoeden, broeken, die een kadet aan wal nauwelyks zou willen dragen. Maar Marchand zeide my dat het juist eene onderneming was om hem nieuwe te bezorgen.

"De laatste woorden welke Bonaparte uitsprak waren, '*tete armee*.' In welke verband dezelve in zyne gedachten waren, kan niet verklaard worden; doch zy werden duidelyk gehoord ten 5 uren des morgens op den dag toen hy stierf.

"Eene officiers wacht is by zyn graf geplaatst geworden.

"Bertrand, Montholon, en de overigen zyner huisgenooten, zullen naar Engeland terug keren, in het proviant vaartuig dat over 14 dagen zeilt.

"Er zyn teekeningen gemaakt geworden door kapitein Maryatt, van de plek gronds waar Bonaparte begraven ligt, als mede van zyne lykstatie.

Bonaparte is op eene zeer romaneske plaatst begraven in eene vallei naast de plaats genaamd Hut's Gate. Ik verhaal U de oorzaak zyner

keus. Toen hy eerst aankwam, woonde de maarschalk Bertrant te Hut's Gate, tot dat er een huis gebouwd was naast dat van den ex-keizer, welke dikwyls des generaals famillie bezocht, en hy (Bonsparte) ging dikwyls naar eene bron aldaar, uit welke zeer frisch en helder water voortvloeide, en dronk dan een glas van hetzelve. Mevrouw en de maarschalk Bertrant waren dan altyd by hem, en hy zeide dan dikwyls tot hun, "als het God behagen moge dat ik op dezen rots sterve, begraaf my dan op deze plek," op welke hy wees, naast de bron beneden eenige willige boomen.

The schooner Rosa, in the service of the Spanish Government, arrived in this harbour on Thursday morning, from Puerto Cabello, having on board general Morales, the second in command of the Spanish forces in Venezuela. From what we have been able to learn relative to the object of the general visiting this colony, it appears that he has come here for the purpose of endeavouring to raise among the Spanish emigrants a sum of money amounting to fifty thousand dollars, with which sum he proposes to return to Puerto Cabello, and there fit out an expedition to go against Valencia, and from thence to Caracas; which letter place, we have been told, he has promised to restore to the Spanish government in the month of December next. Such is the sum and substance, as far as report goes, of the object for which general Morales has come amongst us.

The schooner Toevallig (and not the Two Friends mentioned in our last as having been taken possession of by the Spanish privateer Famoso Indiano) has arrived at Puerto Cabello. The authorities there immediately proceeded on her trial, and if we may judge, from the well known sytem practiced in Puerto Cabello, we have every reason to believe that the Toevallig will be condemned. The result will be known in a day or two.

The Maracaybo Gazette of the 15th September contains an official account of an armistice having been entered into between generals La Serna and San Martin on the 11th of July, for the space of 12 days, and in consequence the Chilian squadron, with 2000 troops on board, entered Callao on the following morning. The Spanish army was greatly alarmed at the measure, and their agitation produced serious disorder in the capital.

Extract of a letter dated Rosario de Cucuta, 7th August, 1821.

"The Congress is labouring by day and night to secure the happiness of the people of Columbia. It has been proposed to ereat a fund for the purpose of establishing a respectable navy. The forces of our enemies will soon be reduced to the sea alone.

"The army of the south has been considerably augmented; and that of Guayaquil, under the command of brigadier-general Sucre, operates upon Quito."

The following are extracts from American papers received since our last.

On the subject of Spanish American affairs, we find the following extract of a letter in the last English papers, dated Madrid, June 20.

"M. Zea arrived on the 19th. It is said that he is charged with a negotiation in all respects pacific, which has already been entered on by the other deputies sent by general Bolivar. The pretensions of the Americans of Venezuela displease no one. It is almost agreed on that a new system ought to be adopted. The colonies and the mother country would gain equally by it. M. Zea, who was proscribed in 1814 as a follower of the French, proceeded to America, his native country, and joined Bolivar. He is now in Madrid as a negotiator, and has no cause to complain of the manner in which he is treated."

Porto Rico.—It appears by a letter, communicated to the Philadelphia Gazette, dated St. John's, Porto Rico, the 2d August that a dangerous plot had been discovered at that place on the 24th ult. the day previous to its intended execution amongst the slaves. Their plans were laid with much cunning, and the most profound secrecy, and every preparation in their power made for an extensive insurrection, on the night of the 25th. The conspiracy, as far as it was discovered, extended through several of the most considerable districts, but it was believed to be much more general.—Many of the chiefs had been taken, and their trial and execution would be very summary. From the measures of the governor, who is a vigilant and excellent officer, to detect the remaining ringleaders, and secure the general tranquillity, nothing further was to be apprehended. Markets continued very dull.

The Spanish Cortes have passed a decree opening the ports of St. Domingo for the exportation of all the products of that island, duty free.

A letter from Jamaica of the 1st Aug. says: We have suffered a long drought, and consequently are half burnt; the land looks quite so; sickness, to a great extent, generally follows such weather; ground provisions are becoming scarce, and some persons even go so far as to state, that if the rains keep off until September, our port must be opened.

Extreme Heat.—On the 15th Aug. the thermometer at Providence "stood at 102 for some time in the shade, and rose to 132 in the sun." At Boston, on the same day, it was 97 in the shade, and in Saratoga it was 94. All these places are stated to be extremely healthy.

BONAPARTE'S FUNERAL.

Extract of a private letter, dated St. Helena, May 15.

"Bonaparte was buried on the 9th in Sane Valley, a spot selected by himself, with the full military honors paid to a general of the first rank. The following is the order of Napoleon's funeral procession:—

Napoleon Bertrand, son of the marshal, in full robes. — The Priests,
Dr. Arnott, 20th regt. — Bonaparte's Physician.
Grenadiers. — THE BODY In a Car drawn by 4 horses. — Grenadiers
Twenty-four Grenadiers—Twelve on each side, to carry the body down a steep hill, where the car could not go.
Count Montholon — Bonaparte's Horse, led by two servants. — Marshal Bertrand.
Servants. — Madame Bertrand and daughter, in an open vehicle. — Servants.
Servants.
Naval Officers.
Staff Officers.
Members of the Council.
General Coffin. — Marquis de Monchenu.
The Admiral. — The Governor.
Servants. — Lady Lowe and daughter, in an open vehicle. — Servants.
Servants.
Dragoons.
St. Helena Volunteers.
St. Helena Regiment.
St. Helena Artillery.
Sixty-sixth Regiment.
Royal Marines.
Twentieth Regiment.
Royal Artillery.

"The 66th and 20th regiments, the artillery, volunteers, and marines, in all full 3.000 men, were stationed on the surrounding hills, about half way up; and when the body was lowered into the grave, three rounds of eleven 33 pounders were fired by the artillery. The minute guns of the *Vigo*, were heard in the intervals between the discharges, mouning in the distance—25 were fired. His grave was about 14 feet deep, very wide at the top, but the lower part chambered to receive the coffin. One large stone covered the whole of the chamber. The remaining space was filled up with solid masonry, clamped with iron. Thus every precaution is taken to prevent the removal of the body, and I believe it has been full as much by the desire of the French commissioners, as from the wish of the government of the island. The spot had previously been consecrated by his priest. The body of Bonaparte is enclosed in three coffins, of mahogany, lead and oak, the outer coffin had plain top and sides, black ebony round the edges, and silver head screws raised above the lid. His heart, which Bertrand and Montholon earnestly desired to take with them to Europe, was restored to the coffin, but it remains in a silver cup, filled with spirits. His stomach his surgeon was anxious to preserve, but that is also restored, and is in another silver cup.

"As every thing relating to so great a man must be of extreme interest, I should tell you, that after having attended his funeral I was shown his wardrobe by Marchand, his valet, and a more shabby set out I never beheld. Old coats, hats and pantaloons, that a midshipman on shore would hardly condescend to wear. But Marchand said it was quite an undertaking to make him put on any thing new, and then after wearing it an hour, would throw it off, and put on the old again.

"The last words Bonaparte uttered were '*tete armee.*' What their connection was in his mind cannot be ascertained; but they were distinctly heard about 5 o'clock in the morning of the day he died.

"An officer's guard is appointed to watch over his grave.

"Bertrand, Montholon, and the rest of his household, will return to England in the Camel store-ship, which sails in about a fortnight.

"Drawings have been taken by captain Marryatt, of the spot where Bonaparte lies buried, and also of the procession to his funeral.

"Napoleon is buried in a very romantic spot situated in a valley near a place called Hut's Gate. I here relate the cause of his choice. When he first arrived, marshal Bertrand resided at Hut's Gate, until a house was built for him near the ex-emperor's who frequently visited the general's family, and he (Bonaparte) would very often stroll down to a spring of very excellent water (considered the best water on the island), and ordered a glass to be brought that he might drink. Madame and marshal Bertrand were always with him, and he several times said to them, "if it pleases God that I should die on this rock, have me buried on this spot," which he pointed out, near the spring beneath some willow trees.

Un sugeto residente en esta isla ha recibido la carta siguiente:

Puerto Cabello Septiembre 18 de 1821.

Mi apreciable amigo:—Francisco 1°. escribia á su madre despues de la batalla de Pavia „Todo se ha perdido mènes el honor"; nuestros expedicionarios podrán decir otro tanto de la jornada de Carabobo, y el que no tenga madre, ni padre, que se lo cuente á su abuela.

Por ahora vamos muy bien, y tan triunfantes en todas partes como aquel Basco Figueiras que refiere Juan de la Encina. Santa Fé debe estar ocupado por Calzada, y su regimiento de Numancia, pues aunque las gacetas dicen que estè cuerpo se pasó entero á San Martin en el Perú, no es creible semejante villanìa. Panamá y Porto-belo están guardados por el virey Cruz, que llevó de este puerto una bizarra division de mas de : : : : : : doscientos soldados. Cartagena sigue triunfante, sin embargo que Montilla está á sus puertas y Padilla ocupa los Castillos de Bocachica, y apresa los auxilios de víveres que se envian á los sitiados. Santa Marta nos es tan leal, que ha dado acogida á algunos buques que venian de la Habana con vestuarios, y subsistencias, entre ellos un Americano que convoyaba el Hercules. ¡ Maracaybo ! Allí ha llegado Bolivar con mil y mas hombres, que se dice va à mandar de auxilio al virey Cruz; y he aquí una prueba de sus apuros por estar Calzada en Santa Fé. El Coronel Tello hizo un viage á Coro, breve pronto, y compendioso. Su Gefe Inchaùspe parece que ha ido á visitar á su hijo polótico Rangel, dexando el mando á un tal Carrera, que dicén es un hombre yo no sé de que calibre. El Hercùles, el Conejo, y la flechera vinieron de alla con no sé que run, run, sin embargo ayer salió un buque para esa isla con mulas, caballos, y burros, y entre ellos un Gefe expedicionario á relevar á Carrera. El Mesias Alejo va á reconquistar sin remedio á Venezuela, Santa Fé, el Peru, Mexico, Estados Unidos del Norte y quizá dará un salto á Pekin. Ya es dueño de todos los Llanos, excepto Villa de Cura, Calabozo, Barinas, San Carlos, Valencia y algunos otros pueblecillos. Este nuevo Alexandro acaba de conseguir un gran triunfo contra el Cabecilla Paez, por el cual será condecorado con el ducado de la cerca del Rey, á la manera del Marquesado de la Puerta. Se asegura que el tal Paez concluyó su carera en el pueblo de Camatague, en que había muerto ántes su compañero Mariño, de resultas de la jornada de Carabobo, y que se han sepultado juntos. Caracas y la Guayra deben estar temblando, y aun se tiene por cierto que ya emigran no sé por que vía. Para Cumana sale la esquadrilla compuesta de la Rusa ligera, y demas que vinieron de Coro á desfacer el agravio que hicieron al Hercules ciertos malandrines cuando conducia dos lanchas con vivres, que le quitáron sin duda por encantamento, pues de otra manera no parece posible. En ese Puerto no hay novedad particular; porque todo va con suceso desde el escape de Carabobo. Hay algunas guerillas de paisanos enemigos que llegan los arrabales; pero esto no es cosa que hará correr sangre: porque en los Gefes de la plaza hay tanta prudencia, que nada es capaz de incomodarlos, y cuando llegan à salir es hasta la Cumbre, y no mas; porque dicen, y con razon, que mejor está San Pedro en Roma aunque no coma, que él que busca el peligro perece en él, y que la tropa hace falta para derribar las casas que son mas malas que los enemigos. ¿ Quiere V. saver como nuestros Gefes calculan mas que Alquinides?

Pues vealo V. de belte: han sabido que algunos deseaban la salida del dignisimo segundo de Boves, y al instante han dicho que sí, siempre que el comercio haga un donativo de ocho mil duros para la tropa: se han ofrecido por los bien intencionados triple suma, y ya tiene V. un bolsillo de 24 mil pesos; pero ¿ que sucedera? Dios quiera que no sea lo que temo: que salga su Señoria hasta la Cumbre, se vuelva diciendo que no pudo pasar, y se queden los reales en el poso de donato.

De España tenemos noticias muy gordas. Dicen que lo de San Martin en el Perú no vale la pena: que Chili cederá, que México está tan tranquilo como la Península, y que Buenos Ayres da muy buenas esperanzas: que el bendito Conde de Calderon (Callejas) sale con la misma expedicion de ultramar malograda el año de 20 por los malditos Liberales; y que el famoso Conde de Cartagena vuelve a continuar la pacificacion de Costafirme en el navio San Pedro Alcantara, con diez mil Rusos que han de reclutarse en todo el año de viente y dos, con dinero que deben dar las Cortes luego que reciban remesas de Veracruz ¿ Que le parece à V. el plan? ¡¡¡ Dios nos conserva sin duda para grandes sucesso !!! Ya sabrá V. que al General La Torre se le han concedido los titulos de Conde de San Felix, Vizconde de Guayana. Duque de Carabobo y Señor de las llaves de Puerto Cabello ¡¡¡ bien merecidos !!! A Morales se ha condecorado con las Cruces de Vencedor en el Juncal y Carabobo, y el honroso título de Amante de la humanidad. ¡¡ No hay cosa que mas le quadre !! Han venido mil otras distinciones como medallas, cintas, &c. &c. que los mal intencionados llaman signos del engaño; pero ahora es imposible detallarlas por que el tiempo es corto y me urge el conductor. En otra ocacion seré mas largo, y hablaré á V. de Cumaná, Guayana y Margarita, y algo del manejo que se sigue en el armamento de Corsarios: V. sabe la historia del Dijalo: sus verdaderos accionistas; lo del Viscayno que ranzamó una de las presas del Déjalo, y esto basta por ahora porque por la hebra saque el ovillo, y conosca la uña del Leon.

Se me olvidaba decir á V. que las noticias que refiero del interior, aunque estamos incomunicados, las recibimos afortunadamente por medio de algunas viejas que suelen venir de Valencia con el objeto de salir de las señas de cobre que no corren allá. A una de estas se aprendio en dias pasados un bolsillo con setenta y cinco ó cien pesos, cuyo botin se repartió á la tropa que quedó contentisima. Y no he tenido la curiosidad de graduar las partes de señas que tocarian á cada soldado; pero V. podrá hacerlo por un cálculo prudencial contando con que tenemos mas de tres mil hombres.

Adios mi buen amigo paselo V. bien, &c. &c.

LONDON.

FURTHER PARTICULARS OF THE CORONATION OF THE KING.

The Inthronization —Te Deum being ended, the king was then inthroned by the bishops and peers; and the archbishop pronounced the exhoration—" Stand firm, and hold fast, &c.

The Homage.—The archbishop of Canterbury then knelt before the king, and, for himself and the other lords spiritual pronounced the words of homage, the bishops kneeling around him, and saying after him. The archbishop then kissed his majesty's left cheek, and the rest of the bishops after him, and retired. Then the duke of York, ascending the steps of the throne, and taking off his coronet, knelt before the king, and, for himself and the other dukes of the blood royal, pronounced the words of homage, the rest putting off their coronets, kneeling with and about him, and saying after him. The duke of York then touched the crown upon his majesty's head, and kissed his majesty's left cheek, the rest of the blood royal after him, and retired. The dukes and other peers observed the same, the senior of each degree pronouncing the words of homage, and the rest of the same degree saying after him, and each peer of the same degree, successively, touching his majesty's crown, and kissing his majesty's left cheek, and then retired.

The Holy Sacrament — After the homage the two bishops, who had read the epistle and gospel received from the altar, by the hands of the archbishop, the patina and the chalice, which they carried into St. Edwards chapel, and brought from thence the bread upon the patina and the wine in the chalice. His majesty then descended from the throne, and went to the altar, where, taking off his crown, his majesty delivered it to the lord great chamberlain to hold. Then the bishops delivered the patina and chalice into the king's hands; and his majesty delivered them to the archbishop, who placed the same upon the altar, covering them with a linen cloth. His majesty then received the sacrament, the archbishop administering the bread, and the dean of Westminster the cup.

The choir then sang the anthem " Blessed be thou, Lord God of Israel," &c ; and at the conclusion, the trumpets sounded, the drums beat, and, amidst the acclamations of the assembly, the king put on his crown, and taking the two sceptres in his hands, again ascended the throne, and sat there, supported and attended as before, until the conclusion of the post communion service and the blessing.

After which his majesty, attended as before, descended into the area, and passed through the door on the south side of the altar, into St. Edwards chapel.

As soon as the king went into St. Edward's chapel, the officers of arms began to call over and arrange the procession for the return to Westminster hall; and at the moment when his majesty came out of the chapel, the procession moved forward.

The hall after the king's departure.—The scene in the hall was now changed from what it had been a few short minutes before; that floor which had so recently been thronged with by the far greater portion of the nobles of the land—where all that can be imagined of human pomp and splendour was displayed—where the sovereign himself presided, and where all the gorgeous trappings and ensigns of royalty were placed before him, was now thinly scattered by a few promenaders; while the notes of the deep toned organ ceased to delight the hearer, and instead thereof the hammers of the workmen were heard to vibrate through the building. The table on which the national regalia had so recently shone disappeared, and another of larger dimensions arose as if by magic, preparatory to the royal feast being laid; but sideboards were also erected on each side the throne, which were quickly loaded by massive gold plate. The tables on each side the hall were spread, and silver plates put down for 334 The sameness which would have attended such a length of table was completely done away by the introduction of six candelabras, each containing 18 wax lights, superbly gilt In the centre of each table was placed a triumphal arch, at least four feet in height, and at the top and bottom of the table a temple with dome roof, supported by eight massive pillars; these were richly gilt A variety of other ornaments were intermixed with the viands The royal table displayed a service of gold; in the centre was displayed a beautiful enamelled cypher of G R , surrounded with a broad edge of green and burnished gold. There were seven chairs at the royal table.

At two o'clock a number of ladies returned from the abbey; and it was soon announced that the ceremony of crowning was over, and that the procession was on its return. The attendants immediately commenced lighting the wax candles in the 26 suspended chandeliers, and in the 12 candelabras on the tables, containing, in all, upwards of 2000 large wax lights, and the attendants proceeded to cover the tables with a service, consisting of fruits of all kinds, both in and out of season. Jellies,pastry and confectionary,in such a variety of shapes and devices, that on viewing it we were inclined to believe the fancy and imagination of those under whose superintendence this part of the entertainment was conducted, must, unless inexhaustible, have exhausted itself.

It was not until half past three that the flourish of trumpets announced his majesty's approach.

The king —Under the royal canopy of state, surrounded by his great officers, and wearing the crown. As soon as his majesty appeared in sight, the hall resounded with loud acclamations and clapping of hands; the ladies in every part of the hall waving their handkerchiefs. His majesty bowed repeatedly on all sides.

His majesty seemed to feel sensibly the enthusiasm with which he was greeted, and returned the salutations with repeated bows to the assemblage on both sides as he passed up to the platform. It would be impossible to convey to our readers who have not witnessed the procession, an adequate idea of the splendour of the hall at the moment when the procession had completely passed through the triumphal arch The rich and gorgeous apparel of the peers and knights, relieved by the more light though not less elegant dresses of the ladies, gave a magnificence to the scene, which we believe has never been equalled at the coronation of any sovereign of this country, and we think we might add of any country in Europe.

The Banquet.—The entrance of the king was announced by one of the principal heralds, who was followed into the hall by the lord great chamberlain and the dukes of York, Clarence Cambridge, Sussex, and Gloucester, prince Leopold had for some time previously been engaged in conversation with some of the foreign ambassadors.

His majesty returned in the robes with which he had been invested in the Abbey, wearing also the same crown. In his right hand he carried the sceptre and in his left the orb, which, on taking his seat on the throne, he delivered to two peers stationed at his side for the purpose of receiving them.

The first course was then served up. It consisted of 24 gold covers and dishes, carried by as many gentleman pensioners; they were preceded by six attendants on the clerk comptroller, by two clerks of the kitchen, who received the dishes from the gentlemen pensioners, by the clerk comptroller, in a velvet gown trimmed with silver lace, by two clerks, and the secretary of the board of green cloth, by the comptroller and treasurer of the household, and by four serjeants at arms with their maces.

Before the dishes were placed upon the table by the two clerks of the kitchen, the great doors at the bottom of the hall were thrown open to the sounding of trumpets and clarions, and the duke of Wellington, as lord high constable, the marquess of Anglesea, as lord high steward, and lord Howard of Effingham, as deputy earl marshal, entered upon the floor on horseback, remaining for some minutes under the archway. The duke of Wellington was on the left of the king, the earl marshal on the right, and the marquess of Anglesea in the centre. The two former were mounted on beautiful white horses gorgeously trapped, and the latter his favourite dun coloured Arabian, the caparisons of which were equally rich Each was followed by a groom, and by the head of the horses walked three pages, occasionally soothing the animals by patting their necks. Their excellent temper and the skill with which they were managed, however, rendered this almost needless. The manner in which these noblemen, and especially the marquess of Anglesea, rode up the avenue formed through the Knights of the Bath, the Knights Commanders and Companions, the Heralds, the Pages, and a vast number of officers, in every variety of uniform, excited general admiration.

While the 24 covers were placed upon the royal table, these noblemen remained on horse back at the lowest step leading to the throne, and as the gentlemen pensioners delivered their dishes they retired backwards between the three horses and so left the hall. They were followed by the duke of Wellington, the marquess of Anglesea, and lord Howard of Effingham, who backed their steeds with great skill down the centre of the hall. The animals were most tractable and gentle, nor did they exhibit the least sign of fear or impatience; but when an attempt was made to applaud the proceeding, the horse of the earl marshal then became somewhat alarmed, as in the course of his rehearsals he had not met with any thing like this species of reception; he reared once or twice but was soon pacified by the groom in attendance. As soon as they were beyond the limits of the hall the doors were closed.

The dishes yet remaining uncovered, the basin and ewer were presented by the lord great chamberlain that his majesty might wash. He was assisted by the earls of Abingdon and Verulam, and the lord of the manor of Heydon was in attendance with a towel. His majesty having dipped his fingers in the rose water, and wiped them, returned the napkin to the gentleman who had performed the service of bearing it.

Grace ought to have been said by the dean of the Chapel Royal: but some delay took place, we believe, in consequence of his non-appearance. The king called Sir T. Tyrwhitt, usher of the black rod, to his side, and sent him in search of the lord chamberlain, who, however, did not make his appearance. Grace was finally said before the dishes were uncovered; but in so low a tone that it was wholly inaudible.

The dukes of York, Clarence and Sussex, sitting on the right hand of the king; and the dukes of Cambridge and Gloucester, with prince Leopold, on the left; the carver and assistant carver, the earls of Denbigh and Chichester, took their stations at the bottom of the table, attended by the earls of Mount-Edgcombe and Withworth, who acted as sewer and assistant sewer. The duke of Devonshire sustained the orb on the left of the throne, and the duke of Rutland the sceptre with the dove on the right, supported by the lord of the manor of Worksop, with the ordinary sceptre, and the peers bearing the four swords. The tureens and dishes were then uncovered and the carvers proceeded to help his majesty to some soup, of which he tasted.

The Champion —The first course having been removed, the attention of all present was called to the bottom of the Hall, by a long and cheerful flourish of trumpets. The great gates were instantly thrown wide open, and the champion made his appearance under the gothic archway, mounted on his pie-bald charger.

Mr. Dymoke was accompanied on the right by the duke of Wellington, and on the left by lord Howard of Effingham; but his polished steel armour, his plumes, and the trappings of his steed, instantly showed the capacity in which he appeared. He was ushered within the limits of the hall by two trumpeters, with the arms of the champion their banners; by the sergeant trumpeter,and by two sergeant at arms with maces. An esquire in half armour was on each side, the one bearing his lance, and the other his shield or target; the three horsemen were followed by grooms and pages.

The first challenge was given at the entrance of the Hall, the trumpets having sounded thrice:

" If any person, of what degree soever, high or low, shall deny or gainsay our sovereign lord George the Fourth of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, defender of the faith, son and next heir to our sovereign lord king George the Third, the last king, deceased, to be right heir to the imperial crown of this United kingdom, or that he ought not to enjoy the same, here is his champion, who saith that he lieth, and is a false traitor; being ready in person to combat with him, and in this quarrel will adventure his life against him on what day soever he shall be appointed."

After pausing for a few seconds, the champion drew off his gauntlet, and threw it upon the floor with a very manly and chivalrous air. As no one appeared to accept the challenge, the herald took up the glaive, and returned it to the champion. The cavalcade then advanced half way up the hall, when it again halted, and the trumpets having again sounded, the challenge was read as before, the gauntlet thrown down, and restored to the challenger. At the foot of the throne the same ceremony was a third time repeated, the herald reading the challenge at the top of the first flight of steps. We should here remark, that shouts of applause and vociferations of " long live the king" followed each restoration of the gauntlet to the champion. His charger was considerably alarmed by the noise, but he seemed to have complete command over him, and restrained his action within limits suited to the narrow space in which he could be permitted to move.

The knightly appearance and gallant deportment of the champion obviously gave considerable pleasure to his majesty, who taking the goblet that was presented to him by the cupbearer, drank to the bold challenger with a corresponding air of gaiety. The champion on his part having received the cup, drank to the king, but pronounced the words " long live his majesty king George the fourth" in some what of a school boy tone. Besides he did not rise in his stirrops at the time, as we apprehended he ought to have done. However, upon the whole, this part of the ceremony passed off with great eclat.

Dinner being concluded, the lord mayor and 12 principal citizens of London, as assistants to the chief buttler of England, accompanied by the king's cup-bearer and assistant, presented to his majesty wine in a gold cup; and the king having drank thereof, returned the cup to the lord mayor as his fee.

The peers then rose in their seats, and drank good health and a long and happy reign to the king, which was received with three times three by the whole company.

" God save the king" followed, sung in fine style by the whole choir, the chorus being swelled by the company, all standing.

The duke of Norfolk then said, " the king thanks his peers for drinking his health: he does them the honor to drink their health and that of his good people." His majesty rose, and bowing three times to various parts of the immense concourse—

—— —— " The abstract of his kingdom,
" In all the beauty, state, and worth it holds,"

he drank the health of all present. It was succeeded by long continued shouts from all sides, during which the king resumed his seat on his throne.

Non Nobis was then sung by the children of the chapel royal.

The acclamations of God save the king—God bless your majesty—long live George the fourth —confound his enemies—and similar expressions of loyalty resounded through the hall. His majesty continued at table conversing familiarly with those nobleman and persons who were near him until 20 minutes before eight, when he rose, and bowing to the assembly, quitted the hall, amidst loud and long-continued cheerings. Thus terminated the ceremony of crowning our most gracious sovereign, a ceremony which, for its display of wealth, splendour, magnificence, and patriotic loyalty and affection for the sovereign, stands unrivalled in the eyes of Europe.